

Text rkp. ve v.: 3 dutě *m. pův.* temné; 5–8 *první verze celé strofy*: Jaro je v dáli, / podzim tu vráz, / což býval (*škrtnuto též*) jednou / blažený čas?; 5 Podzim již přišel *m. pův.* Podzim je tady a *m. opraveného* Přišel již podzim; 6 vzdálen je *m. pův.* je vzdálen; 7 bývala *m. pův.* Byla tu; 13 kdybych byl *m. pův.* kdybych kdy; 16 jak mi *m. pův.* jak jsi mi.

Walt Whitman

444: *Žena čeká na mne.* Za života FXŠ netištěno. Rkp.: LA PNP, fond FXŠ, 1 l. 20,9 x 33,9 cm, autograf FXŠ. – Orig.: A Woman waits for me (1856) ze sb. Leaves of Grass, odd. Children of Adam (2. vyd. 1856, 5. vyd. 1871). Zůstala nepřeložena poslední strofa (15 ř. tisku), nebo se ztratil 2. list rkp.

Text rkp. ve v.: 10 ať zná *m. pův.* ať vyznává; 12 sama *m. pův.* se sám; 35 *před* volným *škrtnuto* na; 36 přivazuju *m. pův.* stlačuju; 36 na žádnou *m. pův.* žádné.

Ve v. 12 píšeme: opustím (*m. rkp.* odpustím).

Zina Trochová  
Mojmír Otruba

Na prvním místě je uveden incipit (celý první verš) básně, resp. incipit každého jejího vyznačeného oddílu nebo části cyklu, po dvojtečce je titul básně a strana otištění v této knize.

- A bude tomu tak. : Soustolovník (str. 154)  
 „A od západu se nesla hrozivá jízda mraků.“ : Dnes a tehdy (str. 210)  
 A přece žiji a rostu a k čemusi zraje. : Z plamenů zdvižený 2 (str. 366)  
 A tekou vteřiny a hodiny, vrství se léta, věk : A přec zrá dítě... (str. 214)  
 A touha má se vyplnila: po letech zde ležím : Dům na stráni 3 (str. 135)  
 ...A vezmi ruku mou a pobídni mne v chvat. : Pobídka (str. 313)  
 A vůně tvá za ruku jímá mne, je sama ruka. : A proto zrak tvůj temně žhne... (str. 256)  
 A žije se, bytí beze cti. Být tak musí, zdá se. : A. Chénier, Z „Jambů“ – 10 (str. 417)  
 Ať nohy ti proroctvou železnou podlahou : Vstaň, Samsone... (str. 200)  
 Autor (trochu nedoslýchavý): Rek jste: hašé? : Dialog dvou podfílníků, autora a čtenáře... (str. 328)  
 Byl páže, pověst dí, ten smál se stále vesele. : Láska osudu (str. 37)  
 Byl stromek tenoučký to jako prut : Strom svobody (str. 89)  
 Byl takový jsem, takový i ještě jsem: : A. Chénier, Z „Cesty italské“ (str. 424)  
 Byls mlád a zemřels hrdě na hádanku. : Tragédie duše 2 (str. 52)  
 Co včera k nebi třelo, je dnes jen rumu hromádka. : Prosba (str. 296)  
 Co zřel a pozoroval ve divadle. : Divadelním žánrům Petra Jasmína (str. 36)  
 Coš odstavcuje se, coš rodí se, coš umírá. : Otázka (str. 220)  
 Činaři či Čínané : „Čin“ a čin (str. 332)  
 Dál k severu se havran těžkým křídlem potácí. : Krajina před Léthé (str. 280)  
 Dav z její nejraději pije číše : Fraška (str. 17)  
 Dbej, aby slzy z něho netryskly. : V posledních letních dnech 2 (str. 250)  
 Den hasne. A přisvit blouznivě světlý. : Den hasne (str. 398)  
 Den jasný je, den tvrdý je a fanfára zní do boje. : Den a noc (str. 147)  
 Den mučí tě, já vím. Je světlo jeho střízlivé a mělké : Výstraha (str. 162)  
 Den odchází v své těžké zbroji. : Píseň ke cti horkého dne (str. 40)  
 Divoký rejí strakatých světél : Vlaky (str. 92)  
 Dnes jinak je. Jde k podzimi a dni jsou kratší : Apostrofa mého kraje 5 (str. 61)  
 Do Bohnic mne posílá pan Machar. : Nebezpečné sousedství (str. 333)  
 Do stavby osud zazdil tě a tíhu strašnou položil : Za třemi mrtvými 2 (str. 217)

Dým šerfků, jež u zdi kvetly, je již rozvát, : Před Svatým Duchem (str. 103)  
 Hlavu pošimral mu trochu: : Má poslední zkušenost (str. 324)  
 Hněvate se na mne, milý brachu, velice, : Karikaturistovi A. Hoffmeisterovi čili Chvála... (str. 322)  
 Hroby se do mlh propadly, : Chvála vojáka (str. 265)  
 Chce často nešťastník své opustiti žití, : A. Chénier, „Chce často nešťastník své opustiti žití“ (str. 429)  
 Chtěl bych v odmlce dlouhé zrcadlit hvězdy a slunce, : Pramen žaluje (str. 261)  
 Já bez tebe nemohu žiti : Mladá žena zpívá (str. 202)  
 Já k srdci svému slabému jsem tohle vzdech: : A. de Musset, Píseň (str. 432)  
 Já nespátím již tvé oči teskné, do světla přimhouřené, : In memoriam (str. 312)  
 Já nesu boha jakéhos, to vím, však jeho tvar mi vždycky unikne, : Bohonosič (str. 136)  
 Já po životě kraji spíš jsem prošel nežli jeho středem : Svědek (str. 293)  
 Já s úst tvých neutrh jsem plamene, : Starý muž zpívá (str. 203)  
 Já spát jsem nemoh, čímś zmučen a čímś zneklidněn : Předsvit (str. 204)  
 Já v městě se srdcem svým léta, měsíce a týdny : Píseň trpčícího v městě (str. 64)  
 Já vidění to měl nad vřavou města, bábelem : Niké bezkřídlá 8 (str. 232)  
 Já vykřikl ze sna. Bože, rty's mi spálil žhavým uhlíkem : Prorok zpronevěřilý (str. 198)  
 Já vyšel z času, leč věčnosti chci se dohodit, : Mladý poutník (str. 297)  
 Jak balvany, jež s hor se rítí : Skřeky (str. 29)  
 Jak býci trávy ostré šfavou zpítí : Niké (str. 10)  
 Jak loď pirátů v dál zahnaných : Oblaka v noci (str. 396)  
 Jak moře přiboj potlesk zní, ryk bouřný davu, : Potlesk (str. 16)  
 Jak orel rodných tvých tatranských štítů : Za Milanem Štefáníkem (str. 85)  
 Jak podivně sípeš, když se vyléváš do mechu : Zraněný pramen (str. 299)  
 Jak rozrost se zatím život! Jaký je temný a hustý! : S novým jarem (str. 301)  
 Jak slunce útočí! Jak prožehuje háj ten bezlistý! : Předjaří (str. 174)  
 Jak vánek poslední, zhaslého světla třístě : A. Chénier, Z „Jambů“ – 11 (str. 418)  
 Jak včela znamená má duše do kalicha : Milostí tknutý (str. 191)  
 Jak vinný keř svůj hrozen nalitý a zajíněný : Ženská podobizna (str. 178)  
 Jak vítr v mrak nám stíny v mozek bijí, : Dvě masky. 2 Hamlet (str. 23)  
 Jak zářivý je ještě úsměv listů spadlého, : Jak zářivý... (str. 207)  
 Jak zelené řeky tekou stráně, hory a lesy, : Pozdní léto (str. 148)  
 Jde bouřka oblohou z olova, nebe mrak jediný černý, : Z úzkosti (str. 286)  
 Jde k večeru, a moře lesk i lesa stíny : Z cyklu: Teď zraje čas... 2 (str. 127)  
 Jde léto k zenitu a všechno zapaluje : Z cyklu: Teď zraje čas... 6 (str. 129)  
 Jde noc, má země! Tvář svou jsi do tmy zavila : Ruce (str. 205)  
 Jdou dni: ne, pluj. Jsou to světla výchvěje, : V posledních letních dnech 1 (str. 250)  
 Jdou hodiny, má každá v ruce tichý košíček, : Laskavý podzim (str. 193)  
 Jdou, jdou bytosti těch, které miloval jsem, : Jdou, jdou utopenky... (str. 159)  
 Jdu pěšinou tak asi kolem páté, : Sonety z letního splínu. 1 Na promenádě (str. 19)  
 Jdu po pěšině v polích, ve snech ztracen, : Jistota (str. 109)  
 Jdu ulicí. Již sirý večer k zemi padá, : Děti-dědici (str. 82)  
 Je čas, kdy ocún hořce fialový kvete na lukách : Čas Proserpinin (str. 375)  
 Je čas, kdy ticho přší s vysokého nebe : A mně nezná (str. 167)  
 Je doba zloby, záští, podlosti a nenávisti, zrad : Exoriare aliquis... (str. 407)  
 Je dusná noc: : Z cyklu: Teď zraje čas... 4 (str. 128)

Je hořko ze všeho. Na všechno popela již lehly návěje, : Niké bezkřídlá 6 (str. 230)  
 Je chvíle tajemná, půl mezi létem, zpola : Na křižovatce (str. 55)  
 Je jarní den, : Krásná rovnováha (str. 143)  
 Je jaro a voní lepkavá brázda, : Chvála mnicha (str. 246)  
 Je krajina jak nástroj hudební a v světle zpívá : Hodiny stoupají... (str. 219)  
 Je moře dnes mrtvo, žár : Letní slunovrat (str. 122)  
 Je nový měsíc jako zrno elektrické, : Nový měsíc (str. 146)  
 Je prosinec, však po trávníku zeleném : Je prosinec... (str. 172)  
 Je půlnoc průsvitná a barvy mléčné bílé, : Je půlnoc průsvitná... (str. 373)  
 Je společnost tvá hodna tebe : „Je společnost tvá hodna tebe“ (str. 404)  
 Je šťasten ten, kdo moudrosti cvik rád si svojí, : A. Chénier, Je šťasten ten... (str. 421)  
 Je ticho, marný světa hluk : Píseň prosincová (str. 56)  
 Je ticho zde, sem zvenčí slabý vzdech jen stěží zavane, : V kryptě (str. 308)  
 Je země celá teď jediný stůl, : Tichý podzim (str. 111)  
 Je země rozkopána, snad od koní, snad od vrahů, : Válečná (str. 288)  
 Je žití podstata jen dým, : Podstata života (str. 27)  
 Je život obraz marný; spíše : P.-J. Toulet, 4 (str. 436)  
 Jeden hořec-uje, : Soukromé neštěstí se zapovídá (str. 343)  
 Jediný nesmírný démant tvrdý a mihavý : Zápasiště (str. 124)  
 Jen kov, sklo, kámen: jen co funkce je: : Chvála majáku (str. 125)  
 Jen nemluv, bratře, s hrdlem rozdraným! : G. Duhamel, Balada o člověku se zraněným krkem (str. 439)  
 Jen oni jsou velcí a prostí a krásní, : Chvála žebráků (str. 75)  
 Jen šedá lada. Vichr jimi letí : Česká píseň (str. 35)  
 Jinde pes, když zuby ztratí, aspoň močí : Několik epigramů. 2 Psi a psi (str. 339)  
 Již brzy žertva pohasne, dým nízkou plazí se, : Věštyně (str. 254)  
 Již dávno se ztratily meze, smutnými porostlé kvítky, : Příjezd do Prahy (str. 44)  
 Již den se chýlí k večeru, uzrává hrozen : Již den se chýlí k večeru... (str. 182)  
 Již není léta, deště je splavily, : Již není léta... (str. 278)  
 Již tmí se, červánek ledový už brzy dodoutná, : Večerní (str. 258)  
 Již unikalas mně v posledních dobách víc a víc : Již unikalas mně... (str. 372)  
 Jsi nejvěrnější z všech náručí! : Chvála hrobky (str. 270)  
 Jsi rovný jako ten stůl a zahnědlý jako ta lícha, : Chvála mlatu (str. 285)  
 Jsi strom do kosmu od věků do věků štípený : Chvála země (str. 289)  
 Jsme tedy jenom „spisovateli“ : Dva epigramy. 1 (str. 346)  
 Jsme všichni, ó všichni do jednoho kola vpjati : Taneční (str. 274)  
 Jsou chodící pole a na nohy vztýčené lány : Chvála rodiček (str. 113)  
 Jsou modré dálky dnes jak dráhy pro zápsy : Jsou modré dálky dnes... (str. 183)  
 Jsou nohy tvé duchovější : Chvála tanečnice (str. 115)  
 Jsou slova, Přehledův jež dráždí sluch : Potíže s hodnotami (str. 319)  
 Jsou slzy, které pláče nad bratrem brat : Slzy (str. 360)  
 Jurançon z třetího roku : P.-J. Toulet, 2 (str. 435)  
 Juž nebe bílý šat svůj z par : Píseň svatodušní (str. 18)  
 Juž ztiš se! Z číše své dám ti dnes píti, : Dialog (str. 14)  
 K své potřebě si, bratří, volte zákoutí, : Několik epigramů. 4 Epištola bratřím (str. 340)  
 Kamarádi z mokré čtvrtě, : Česká literární (str. 334)

Kdy obzor v mlze zlatotkané jemně splývá, : Apoteóza (str. 34)  
 Kdys z věčnosti jsi vyšel a vtělil jsi se v čas a v zem. : Východ i návrat (str. 78)  
 Když duje mráz a vítr na nás naléhá, : Zimní (str. 277)  
 Když nejvíc jsi zahalen, jsi nejvíc zřejmý. : Z bezčasí (str. 287)  
 Kročeje moje : G. Keller, „Kročeje moje“ (str. 443)  
 Lká palác, portugalské rokokó, : Kantika (str. 392)  
 Má princezno, jež vyrostlas na dlažbě čtvrti tovární, : Princezně z čtvrti tovární (str. 105)  
 Máš deset očí, : „Karel Čapek mezi detektivy“ (str. 327)  
 Měj dík za vítězný blesk krásy, : Díky (str. 371)  
 Mezi tmou a úsvitem : Mezi tmou a úsvitem (str. 107)  
 Mimózy květe sIRMý, jak tě miluji : Mimózy květe sIRMý... (str. 165)  
 Míř nežli bublina na vlně oceánu, : Tvá nynější sláva (str. 384)  
 Mládě svoje Serafínek : Chytrost žádné čáry (str. 402)  
 Mně hnusna byla podlá tlupa zprahlá, : Apostrofa mého kraje 4 (str. 60)  
 Mně je jak dítěti, jemuž se dásně sbírají, : Z cyklu: Teď zraje čas... 5 (str. 128)  
 Mně stesko se po máku, chrpě, koukolu, : Mně stesko se... (str. 175)  
 Mrak se sluncem, déšť se sněhem, stín s jasem : Jaro v Čechách (str. 137)  
 Můj zrak tak utvořils, že mnohem víc než jiní : Muka zraku (str. 65)  
 My proti sobě stáli a bili se : My proti sobě stáli... (str. 201)  
 Na chvíli hudba za řekou se zasmála a pozdvihla : Hudba za řekou (str. 173)  
 Na loži horečným bdíš a nasloucháš do noci : Hvízd v noci (str. 158)  
 Na nějakém tom špatném verši, to ti odpoví : Několik epigramů. 3 Nepromokavý (str. 339)  
 Na stránkách hor a lesů na pokraji : Večerní (str. 24)  
 Na těžkém grošovém koni : Selský svatý Václav (str. 71)  
 Na vrchu stojíš, tamhle, mezi dvěma buky, : Postůj tak chvíli (str. 150)  
 Nad města změť, nad chrám a zahrad zeď a ulic svár : Staré věže a brány (str. 306)  
 Nad městem stojím – vře pode mnou – kles noci sleduje, zdvih jitra. : Píseň jitiřní (str. 67)  
 Nahnuté chrámy a věže podryté k pádu a pekelná výheň : Až bude zorána půda... (str. 206)  
 Nás oba před zrozením osud prodal do moře kamení : Básnířka záhuby (str. 213)  
 Ne člověk, plamen byla jsi do nebe vytrysklý. : Za třemi mrtvými 3 (str. 218)  
 Ne jako Jakub s Tebou, rovný s rovným, : Zápas s andělem (str. 176)  
 Ne, nejsi věc : Chvála stolu (str. 259)  
 Ne, ty v tomhle cirku nejsi august hloupej. : „Ne, ty v tomhle cirku nejsi august hloupej“ (str. 405)  
 Ne: tys lhář a podvodník a pokrytec. Život vyhláváš, ty nežiješ. : Soud nad tebou i nade mnou (str. 208)  
 Nejdřív je to kupka smetř, neřádu, : Dva epigramy. Česká sláva (str. 349)  
 Nejen republiku, nejen sloupy, : Ochrana tvorů na vyměření (str. 344)  
 Největší starostí za každé doby : Nejčestější talent (str. 317)  
 Nežli Fausta napsat : V národě filologů (str. 330)  
 Nic svého už nevlastníš. : Chvála umírajícího (str. 242)  
 Noc vstala světů ze hlubin, ze země vzdechů, hrůzy – : Balada ze starého dramatu (str. 221)  
 Novorozeně jsem. : Z plamenů zdvižený 1 (str. 364)

Ó dámy, které tvrdě oplácíte přisností : Nežjištěný básník, „Ó dámy, které tvrdě oplácíte přisností“ (str. 441)  
 Ó Dunaji stesku, ó Dunaji v duše mé snění. : Improvizace (str. 237)  
 Ó janku zřeštěný, svět ke mně dř, ó žalný blázne, : A zpívám, co zpívati musím (str. 378)  
 Ó jerum, jerum, jerum, : Jeremiáda dr. Kramáře nad moderním uměním českým (str. 325)  
 Ó kraji můj, teď touha divná ve mně hárá : Apostrofa mého kraje 3 (str. 59)  
 Ó krásná byla, krásná-li : A. de Musset, Nad mrtvou (str. 433)  
 Ó neboj se, že nebesa prolomí času vztek; : P.-J. Toulet, 7 (str. 438)  
 Ó noci, nad tebou schýlený, raněný závratí : Zaklínač (str. 245)  
 Ó plačte, ledňáčci, vy ptáci posvátní, : A. Chénier, Mladá Tarentanka (str. 426)  
 Ó tvrdá nutnosti, otroctví žalná tíha, : A. Chénier, „Ó tvrdá nutnosti, otroctví žalná tíha“ (str. 425)  
 Ó Versailles, sloupoví a háje, : A. Chénier, Versailles (str. 411)  
 Obálka už o tom šeptá, : Žlutý tisk (str. 329)  
 Odešels v páli díla za pokynem anděla, : Niké bezkřídla 9 (str. 234)  
 Pad uštvan vámi, z ruky vysmeklo se varyto. : Mrtvý básník (str. 305)  
 Pamětliv, břehu, buď, : P.-J. Toulet, 3 (pozdější verze) (str. 436)  
 Pár hubených vzorků z Berlína : Josef Kodíček (str. 403)  
 Pastýřko mrtvých let a snů, jež pásalas tam v údolí, : Pastýřko mrtvých let... (str. 311)  
 Písečně přede mnou stojíš, za tebou Kováry, : Chvála starého pastýře (str. 263)  
 Plá slunce vedrem cirku písek žhavý, : V cirku (str. 12)  
 Plamen svých zraků zastří si dlaní, : Saturnálie (str. 248)  
 Plášť bělavý, na očích skla, : Chvála lékaře (str. 240)  
 Po vzruchu žíznil jsem, mně líno bylo na pobřeží, : Mořská vlašťovka (str. 131)  
 Podzim již pobořil klenutí žaru, léto jímž dusilo zemi, : Chvála agonu (str. 69)  
 Pojď, děvče, divoký jen tance let : Naposled! (str. 28)  
 Pokroky děláme veliké v rase. : Dva epigramy. Úspěchy v chovu dobytčářském (str. 345)  
 Prokletá to zem! : Racionální chov bšů (str. 337)  
 Před Elysejským palácem vy trotoáry, : P.-J. Toulet, 1 (str. 435)  
 Před lety ze zraku Tvého do mne jiskra vyšlehla, : Řeka ohně (str. 380)  
 Přes zábradlí země příliš : A jseš jako člověk zmámený... (str. 186)  
 Rád s dělníky i řemeslníky na venku večer beseduji. : Večerní beseda (str. 119)  
 Ret v slinách žlutých, oko v krvi slité, : Dvě masky. 1 Aias (str. 22)  
 Řady a řady postelí. : V horeče (str. 215)  
 S lešení spad jsi, uprostřed díla, stavitel přespříliš smělý. : Niké bezkřídla 4 (str. 226)  
 Sám, bez rodičů, krajanů i příbuzných : A. Chénier, Sám, bez rodičů... (str. 416)  
 Sem, do strže té, se nebe propadlo, kdy nevím, : Přístav trosečný (str. 303)  
 Sem slunce bije v útoku a žhaví zdivo zdrolené; : Niké bezkřídla 7 (str. 230)  
 Slunce se s oblohy lije ve zlatistém dešti : Předjař (str. 359)  
 Slunce velké v mlhách juž se topí, : Sonet (str. 13)  
 Smál se to dábel? Volal to bůh? Tohos nezvěděla. : Za jednou mrtvou (str. 249)  
 Smích, jehož připomíná spád : P.-J. Toulet, 3 (starší verze) (str. 472)  
 Smích oliv tvých stříbřitých, dumu tvých cypřišů : Jižní motiv (str. 118)

Smrt posud lásku naši předbílá, : Za Detlevem von Liliencron (str. 49)  
 Statně léta tři neb čtyři : Fr. S. Procházka, příjímám Statečný (str. 400)  
 Strž dýmavého světla je nebe : A přece (str. 164)  
 Světla hořela kolem mne rozsvícená, : A slunce studené úkosem hledí... (str. 196)  
 Světlo přišlo „holdovati“ Praze. : „Hold Světla Praze“ (str. 323)  
 Sv. václavský bronz, ať můj, ať Myslbeků, : Dva epigramy. Bronz sv. václavský (str. 348)  
 Synu, k radě mojí nebuď hluchý, : Karlu Elgartu Sokolovi... (str. 320)  
 Šáteček hedvábný po létech našel jsem, : Hedvábný šáteček (str. 267)  
 Šílenče, který ses prostorem zpil, : Meteor (str. 406)  
 Šla noc; tma její jako černé víno zrála : Píseň předjitírní (str. 54)  
 Ta stezka žalu nemůže být strmá dost, : Stezka žalu (str. 268)  
 Ta vůně, která z kraje smalty tvojí : Řecké váze (str. 11)  
 Tak kráčelas, pozdvihlý šat, jak šla bys po popelu, : Za třemi mrtvými 1 (str. 217)  
 Tak, příteli, je ke mně Phoebus milostivý. : A. Chénier, „Tak, příteli, je ke mně Phoebus milostivý“ (str. 428)  
 Tančilaš přede mnou a zpívalas, já zmámený : Plamen (str. 163)  
 Teď čas se v toku obrací, vše vůně jako propast tmy : Teď čas se v toku obrací... (str. 180)  
 Teď chvíle je, kdy všechno mučí : Leč nejvíc mučí křidel pahýly... (str. 188)  
 Teď léto odchází a za tebou zrak obrací, : Teď léto odchází... (str. 181)  
 Teď měsíc studený a siný, : Teď měsíc studený (str. 168)  
 Teď noci temné jsou a bez konce; : Novoluní (str. 101)  
 Teď opřen jsa dórského sloupu o profil, : Z cyklu: Teď zraje čas... 1 (str. 126)  
 Teď prameny se pohnuly, co v země hlubinách : Hodina po půlnoci (str. 282)  
 Teď před chvílí slunce zapadlo : A noc je zde (str. 90)  
 Teď s růže plátek sprchl poslední : Kalný den (str. 157)  
 Teď zraje čas a dává milost, : Z cyklu: Teď zraje čas... 3 (str. 127)  
 Těch strání s révou, co teče až do ulic : Starému městu z mého mládí (str. 291)  
 Ten dům, kde zemřelas, je rozbořen : Jak za tebou? (str. 300)  
 Ten pocel, jež jsem v rakvi vdech Ti na čelo, : Modlitba (str. 387)  
 Ten prsten, co se ti s prstu smek, : Prstýnek (str. 273)  
 Ten pytel zmítá prý se přece životem : Nápis na Národ (str. 321)  
 Ten šťasten, Fanny, smrtelník, jenž s tebou dýše, : A. Chénier, Fanny (str. 414)  
 Ticho, ticho, ticho vytřeštěné, : Dojem z ticha (str. 187)  
 Tiše, tiše! Pravda, střílelo se : Košúty (str. 338)  
 Tma z dolin valí se a zoufale v ní tonou sosny, : Pohled vzhůru (str. 298)  
 Tmou zrádných cest se brodí v mládí, plném sporů, : Bez názvu (str. 42)  
 To bylo v Paříži as v dubnu. Já byl mlád, hoch skoro. Nebem rozhozeny : Niké bezkříd-  
 lá 1 (str. 223)  
 To kámen do tvé namířené hlavy, : Antická tragédie (str. 21)  
 To krajina v polohách duše vysokých, : Krajina ve vysokých polohách duše (str. 179)  
 To mys je v duši tvé, on vbíhá nejdál ve vln svár, : De profundis clamavi... (str. 194)  
 To na Montmartru bylo, snad kdesi v rue Pigalle, : Niké bezkřídla 3 (str. 225)  
 To rozžiznění, jež křídél mých van v tobě nítí, : Hovoří anděl (str. 192)  
 To u Glycery, přátelé, se hod dnes stroj? : A. Chénier, Pátá z „Les amours“ (str. 422)  
 To v poušti bylo. Chrámy zbořeny, jen sloupy zůstaly : Věrný sloup chrámový (str. 295)  
 To vše lehká není, býti kat. : Dva epigramy. Pozornost za pozornost (str. 348)

Topoly vítr protéká, až zvoní jejich šupiny : Záchvěv hrůzy (str. 236)  
 Tři mosty jsem přešel. Pod prvním potok se hnal, : Tři mosty (str. 62)  
 Tu náhle, Niké široboká, jdeš střed davu po náměstí... : Niké bezkřídla 2 (str. 225)  
 Tvá loď se zmítala, když vysoko šly vlny, : Poslední plavba (str. 169)  
 Tvá píseň teplá je, jak člověku je teplý země doprovod : Josefu B. Foerstrovi (str. 88)  
 Tvá ruka průsvitná kdy v klávesech se líně houpe, : Symfonie (str. 32)  
 Tvůj prstýnek do studny temné upadnul : Vězněná (str. 184)  
 Tvůj zrak je světle napojen : Před nocí (str. 99)  
 Ty dny, jež s tebou žil jsem, deště ulily : Přípitek poslední (str. 189)  
 Ty nepřiďeš již víc, o hůlku opřena, : In memoriam Jeny Němečkové (str. 185)  
 „Ty, pan Vachek brání plodnost.“ : Podle toho (str. 336)  
 Ty s chrámem zbořeným, se sloupy puklými, mé předhoří, : V vteřinu poslední (str. 310)  
 Ty starý tanci mystického plný kvasu, : Emmeleia (str. 30)  
 Ty za mnou přišla jsi a přešlaš proto deset tisíc pohoří : Milosrdenství (str. 190)  
 V Arlu, kde Aliscami jsou, : P.-J. Toulet, 5 (str. 437)  
 V bídném pokoji hotelním za deset franků : Tulák veleměst (str. 152)  
 V mém horizontu nudy šarlatu : „V mém horizontu nudy šarlatu“ (str. 393)  
 V mystických duše polednech, : Černé vůně 2 (str. 394)  
 V mystických duše úsvitech, : Černé vůně 1 (str. 394)  
 V mystických duše večerech, : Černé vůně 3 (str. 395)  
 V něm satyr nahý líně v tupém leží snění : Akt komedie (str. 15)  
 V tmě zřel jsem pláti rudou šibenici, : Šibenice (str. 391)  
 V tu stranu děd žil jeden, v onu praděd druhý, : Apostrofa mého kraje 2 (str. 59)  
 V zahradách kosi jakby ze skleněných fléten : Velká noc (str. 362)  
 Vám korunami vítr protéká a ve větvích vám sténá : Niké bezkřídla 5 (str. 228)  
 Varuj se soudit Jana Čarka : Dva epigramy. Riziko kritikovo (str. 345)  
 Vaše nesmysly prý malé, : Znají se (str. 318)  
 Ve mlze večera juž tonou lesy, : Letní noc (str. 9)  
 Ve vaší krajině rodné se smrkem, jedlí snoubí se réva; : Vzpomínka z vašeho rodného kraje (str. 48)  
 Velký tmavý v dáli plaví : H. Heine, Childe Harold (str. 442)  
 Větévka střemchy nese vůni nahořklou : Větévka střemchy (str. 252)  
 Vítr bouřlivý zplnil již sad a zcuchal stromů koruny, : Ocúny (str. 269)  
 Viz, na východě řevavý už černý pruh : Jitro se budí (str. 171)  
 Viz, tamhle v souvrati : Otázky (str. 142)  
 Vlastenecké srdce vaše rozehřátí : Dva epigramy. 2 (str. 347)  
 Vnik do Tvé bytosti a v srdci Tvém se složil, : Strom boleští (str. 369)  
 Vru stále a jsem stále jiná, a přec stále stejná, : Studna (str. 276)  
 Vše víno v kádích a zpěv zapadá hluboko do polí, : Vinobraní (str. 284)  
 Všecko je, jak by ses vrátiti měla co chvilí, : Na božím srdci (str. 353)  
 Všeho ses prý zřekl, všeho ses prý vzdal : Naplnění (str. 121)  
 Vy se ptáte, zač mu metal : Dva epigramy. Invalidní (str. 349)  
 Vzduch ještě je ledový : Když jsem snil o Beethovenovi (str. 145)  
 Vzduch voní mátou a rozmarýnou, : Teskná gavota (str. 138)  
 Vzduch výheň a slunce je požár : Pramen (str. 161)  
 Vzduch zlatý, krví slunce posycený, : Oblaka ve dne (str. 26)

- Vždy cizí činy tvé, jak by ti nepatřily. : Tragédie duše 1 (str. 52)  
 Z ohnivě slunečné růže pad na mne plátek... : Z ohnivě slunečné růže... (str. 149)  
 Z vína, zvláště toho slabšího, : „Při sklence vína“ (str. 331)  
 Za mnou zavolals svou písní nejtesknější, můj domove, : Návrat (str. 239)  
 Zahnědl obzor trochu a zhoustl dým komína. : Noc na periferii (str. 170)  
 Zas tedy po letech. Po mrtvém jdu však listí : Apostrofa mého kraje 1 (str. 58)  
 Zbytečným trudem mezi mou a tvou tváří : Paní smíchu a světla (str. 97)  
 Zda posud někdy, slečno, vzpomínáte : Sonety z letního splínu. 2 Vzpomínka (str. 20)  
 Zde leží na stráni. Vinice pod ním kadeří se : Dům na stráni 1 (str. 133)  
 Zde směr se mění, vlaky přepřahají. : Přestupná stanice (str. 130)  
 Zde žítí jsem si kdysi přál. Ten sad mít a ten dům : Dům na stráni 2 (str. 134)  
 Ze mne vy vstáváte, z mlhy, krve a hrůzy. : Benátky horečné (str. 140)  
 Ze severu bouře jde, z Polsky mraků jde průtrž : Literární jaro 1934 (str. 341)  
 Země obrátila se právě ve svém vesmírném odvěkém loži. : Obrozeného, osvobozeného světa básnířko... (str. 356)  
 Zní zvony, vzduch je zlata pln. : Svatodušní (str. 25)  
 Žíjí na mne, však nechtěj mne mít! : Krása člověku (str. 80)  
 Žím zraky tvoje vybledlé, do dálav rozzírané : Za matkou (str. 166)  
 Že nějaký demagog z stříbrna prava, : Několik epigramů. 1 Dal vdovin groš (str. 339)  
 Že za zástěrkou vzplanul jsem i tíž, : P.-J. Toulet, 6 (str. 437)  
 Žena čeká na mne, ona obsahuje všecko, nic neschází, : W. Whitman, Žena čeká na mne (str. 444)  
 Žít je-li povinnost, až život bude pryč, : P.-J. Toulet, 8 (str. 438)  
 Žvatlavé pěšinky, travou napolo smyté, : Horské pěšinky (str. 397)

## Básně publikované

|    |                                 |
|----|---------------------------------|
| 9  | Letní noc                       |
| 10 | Niké                            |
| 11 | Řecké váze                      |
| 12 | V cirku                         |
| 13 | Sonet                           |
| 14 | Dialog                          |
| 15 | Akt komedie                     |
| 16 | Potlesk                         |
| 17 | Fraška                          |
| 18 | Píseň svatodušní                |
|    | Sonety z letního splínu         |
| 19 | 1. Na promenádě                 |
| 20 | 2. Vzpomínka                    |
| 21 | Antická tragédie                |
|    | Dvě masky                       |
| 22 | 1. Aias                         |
| 23 | 2. Hamlet                       |
| 24 | Večerní                         |
| 25 | Svatodušní                      |
| 26 | Oblaka ve dne                   |
| 27 | Podstata života                 |
| 28 | Naposled!                       |
| 29 | Skřeky                          |
| 30 | Emmeleia                        |
| 32 | Symfonie                        |
| 34 | Apoteóza                        |
| 35 | Česká píseň                     |
| 36 | Divadelním zámrům Petra Jasmína |
| 37 | Láska osudu                     |
| 40 | Píseň ke cti horkého dne        |
| 42 | Bez názvu                       |
| 44 | Příjezd do Prahy                |